

AUGUSTUS

MARIE- LOUISE

‘Zal ik vertellen hoe het huwelijksaanzoek ging?’

Marie-Louise knikt en kijkt ondertussen met een schuin oog naar Daan die van de tafel op de bank probeert te springen.

In navolging van zijn oudere broertje probeert ook Luuk op de salontafel te klimmen.

‘Daan en Luuk, niet op de salontafel, ik zeg dit nu voor de laatste keer.’ Ze hoort Sophie-Coco zuchten.

‘Sorry, volgende week begint de school weer voor Daan. Hij wordt steeds baldadiger, maar vertel verder.’

‘Het was afgelopen zaterdag. Paul lag op bed en keek naar een voetbalwedstrijd. Ik was me aan het optutten in de badkamer. Je weet wel, scrubben, maskertje, ontharen, wenkbrauwen, nagels. De hele rimram. Opeens kreeg ik een ingeving. Ik dacht: waarom vraag ik nú niet of hij met me wil trouwen? Ik liep al langer rond met het idee om hem te vragen. Ik heb hem al hints genoeg gegeven dat ik wel wil trouwen. Maar moet je tot Sint Juttemis wachten tot hij zover is?’

Sophie-Coco kijkt haar vragend aan.

‘Nee, natuurlijk niet,’ antwoordt Marie-Louise en ziet dat Daan weer op de salontafel staat. Hij kijkt haar aan. Ze onderdrukt de drang om op te staan en hem ervan af te trekken. In plaats daarvan richt ze haar aandacht op haar oudere zus die zichtbaar geniet van het vertellen van haar verhaal.

‘Ik trek mijn doorschijnende zwarte negligé aan en ik had er niets onderaan behalve mijn zwarte schoenen! Je weet wel met die superhoge hakken en spitse punten. Ik wacht helemaal opgetut tot ik geen voetbalgeluiden meer hoor en loop naar de slaapkamer. Wat denk je?’

Voor Marie-Louise antwoord kan geven, klinkt er een enorm gekrijs.

Daan is van de salontafel gevallen, bovenop Luuk.

Marie-Louise geeft ieder een nat washandje om op de pijnlijke plek te houden en een doosje rozijntjes als troost.

Ze gaat weer tegenover haar zus zitten.

‘Vertel, hoe reageerde hij?’

‘In eerste instantie reageerde hij niet. Ik sta daar in de slaapkamer en meneer sliep al. Onvoorstelbaar! Hij zet de tv uit, gaat liggen en slaapt. Ik wilde hem eerst een flinke por geven maar hield me in. Eerst slaan en dan een huwelijksaanzoek leek me geen goede combinatie. Ik kuchte zachtjes, maar hij gaf geen sjoege. Als hij slaapt dan moet de oorlog uitbreken voor meneer wakker wordt. Maar ik kreeg een briljant idee. Ik pakte mijn make-up kwast en wreef ermee onder zijn neus. Het had niet meteen resultaat maar uiteindelijk werd hij niesend wakker. Je kon duidelijk zien dat hij ontroerd was. Natuurlijk zei hij ja. Het is nog een wilde nacht geworden. Ik zal niet te veel in detail treden, maar we werden ’s ochtends uitgeput wakker.’

Sophie-Coco geeft haar een knipoog.

‘De volgende dag zijn we naar de slijter gegaan om vier flessen champagne te kopen en we zijn als eerste naar ma en Victor gereden. Ik zei: “We hebben leuk nieuws, we gaan trouwen!” Victor reageerde voor zijn doen best enthousiast, hij klapte zowaar zijn boek dicht en mama reageerde zoals gewoonlijk.’

Marie-Louise roert door haar koffie. ‘Ze zei natuurlijk: “Dat had ik wel gedacht!” Dat zegt ze altijd.’

‘Zusje, je slaat de spijker op zijn kop. Zelfs Paul zei in de auto: “Zou je moeder niet met een glazen bol op de kermis moeten staan?” Zie je haar al staan?’ Sophie-Coco schiet in de lach.

Ze worden onderbroken door luid gejang. Daan is met zijn rode trapauto over de poot van Boris gereden. Marie-Louise aait de hond over zijn bol. ‘Zal ik een plakje worst voor je pakken?’

Ze loopt naar de koelkast en pakt het laatste stukje worst van Boris.

Het gejang houdt meteen op en binnen één hap is de worst weg.

Marie-Louise gaat voor haar oudste zoon staan en heft vermanend haar vinger op. ‘Daan, als je nog één keer tegen Boris aanrijdt dan gaat de trapauto in de schuur en mag je er alleen buiten op rijden.’

‘Daarna was papa aan de beurt om het heugelijke nieuws te horen,’

vervolgt Sophie-Coco haar verhaal.

‘Ik weet niet wat ik van zijn nieuwe vriendin Sanya moet denken, haar truitjes zitten wel erg strak en haar rokken zijn zó kort. Ik vind het vreemd dat ze zelfs thuis op torenhoge hakken loopt en dan die hond van haar, Twiggy! Die had nu een roze pakje aan. Telkens heeft die hond wat anders aan, te gek voor woorden. Enfin, papa reageerde superenthousiast en Sanya ook. Ze vroeg zich meteen af wat ze moest aantrekken voor het feest.’

Marie-Louise fronst haar voorhoofd. ‘Ze gaat er al meteen van uit dat ze uitgenodigd wordt op jouw trouwfeest. Is dat niet een beetje voorbarig?’

‘Precies zusje, dat dacht ik ook! Ze kent papa een blauwe maandag en rekent erop dat ze uitgenodigd wordt en dadelijk moet ze ook op de foto! Staat er een wildvreemd persoon op je trouwfoto! Zijn hoeveelste vriendin is ze eigenlijk?’

Marie-Louise begint te tellen.

‘Hij verliet mama, toen hij wat had met Samantha, daar is hij niet lang bij gebleven. Daarna kwam Vicky, zij heeft me geleerd hoe ik oogschaduw op moest brengen. Daarna kwam Bonnie.’

‘Wat was dat een vreselijk kreng!’ Sophie-Coco onderbreekt haar.

‘Weet je nog dat ze je eten gewoon in de vuilnisbak gooide als je niet netjes met mes en vork at?’

‘Dan zei ze: “Als je als een varken eet kun je net zo goed uit de vuilnisbak eten.” Na haar kwam model Marie-Claire, toen verpleegster Tessa en nu Sanya. Papa is aan zijn zesde vriendin bezig.’

Sophie-Coco zucht. ‘Ik voorzie daar toch wat probleempjes. Mama heeft al laten weten niet veel zin te hebben in een confrontatie met papa’s vriendin. Met de ouders van Paul is het helemaal erg, die kunnen vijftien jaar na hun scheiding nog niet door één deur. Afzonderlijk zijn ze best wel aardig, maar als ze het over elkaar hebben! Dan worden ze nijdig en boos. Ze hebben geen goed woord voor elkaar over. Pauls verjaardag moeten we altijd zo plannen dat ze elkaar niet zien. Je wordt er doodziek van. Het is toch wel balen dat we allebei gescheiden ouders hebben. Het goede voorbeeld hebben ze bepaald niet gegeven. In plaats van twee flessen champagne heb je er nu vier nodig! Op de terugweg zag Paul een paaltje over het hoofd, hij baalt

als een stekker van die deuk in zijn auto. Ik zei nog: “ach, het is maar blik.” Maar hij is nu in een behoorlijke mineurstemming. Terwijl ik met mijn hoofd in de wolken loop omdat we gaan trouwen.’

Sophie-Coco kijkt fronsend naar Boris die naast haar zit met zijn poot omhoog. ‘Ik denk dat je met de hond naar de dierenarts moet. Misschien is zijn poot wel gebroken?’

Marie-Louise schudt haar hoofd. ‘Hij weet dat als hij op drie poten loopt, hij een plakje worst krijgt. Daan reed over zijn rechtervoerpoot en nu gebruikt hij zijn linkervoerpoot niet, dus hij stelt zich gewoon aan.’

‘Kun je die hond niet een beetje uit mijn buurt houden, hij zit zo te kwijlen.’

Marie-Louise dirigeert Boris naar zijn mand. ‘Blijf.’

Ze heeft er weinig fiducia in dat de bruine labrador zal luisteren en inderdaad staat hij één minuut later weer naast Sophie-Coco met zijn linkerpoot omhoog. Gelukkig gaat haar zus helemaal op in haar verhaal. ‘Ik dacht aan een prinsessenbruiloft. De bruidsjurk in het wit met een superlange sleep. We trouwen natuurlijk op een romantische locatie, een kasteel of zo. Met een butler die champagne serveert en witte duiven die wegvliegen en allemaal ballonnen. Een koets getrokken door witte paarden met een koetsier. Paul zei tegen me: “Regel jij het maar. Ik vind alles best.” Dus dat is wel heel gemakkelijk.’

Terwijl Marie-Louise de aardappelen schilt en de sperziebonen schoon maakt, denkt ze aan de aanstaande bruiloft van haar zus. De bruiloft zal vast en zeker chique en helemaal fantastisch worden. Een echt kasteel! Zo romantisch.

Zij had ook zo graag...

‘Daan, geen rauwe boontjes eten. Dat is niet goed voor je. Nee, je krijgt geen snoepje. Als papa thuis komt, gaan we meteen eten.’

‘Sophie-Coco is vanmiddag hier geweest en ze had groot nieuws, ze gaat trouwen!’

‘Heb je de aardappelen wel gezouten? Ik vind ze erg flauw.’

‘Hoorde je wat ik zei? Mijn zus gaat trouwen.’

‘Ik hoorde je, maar ik vind de aardappels zo niet lekker.’

‘Ze wil een echte prinsessenbruiloft, een lange witte jurk met sleep, trouwen in een echt kasteel, vervoer in een koets met koetsier, een chique diner. Ze had het zelfs over een butler! Eigenlijk ben ik best een beetje jaloers.’

‘Waarom? Wij hadden toch ook een leuke bruiloft.’

‘Ik had een positiejurk en ons diner bestond uit soep van je moeder en boerenkoolstamp met worst.’

‘Het eten van mijn moeder smaakte erg goed. Ze vergeet nooit het zout.’

‘Tim! Bedoel je soms dat je moeder beter kan koken?’

‘Dat heb ik niet gezegd, dat maak jij ervan. Ik zeg alleen dat je het zout vergeten bent bij de aardappelen.’

‘Als jij vindt dat je moeder beter kan koken dan ga je maar terug naar haar.’

‘Marie-Louise, dat heb ik niet gezegd! Ik zei alleen dat de aardappelen flauw waren. Daan, niet met de aardappelen gooien.’

Tim kijkt moeilijk en wijst met zijn vork, waaraan hij een aardappel heeft geprikt, naar Daan.

‘Het is geen wonder dat Daan gaat gooien na die klaagzang van jou.’

‘Lieve schat, ik zit niet te klagen. Ik heb alleen gezegd dat je het zout vergeten bent.’

‘Je zei dat je moeder beter kookte.’

‘Dat heb ik niet gezegd. Ik zei dat ons huwelijksdiner goed smaakte. Boerenkoolstamp is mijn moeders specialiteit.’

‘Sophie-Coco wil ook duiven hebben op haar huwelijk.’

‘Als voorgerecht?’

‘Nee joh, die moeten dan wegvliegen.’

‘Wat heeft dat nou voor nut? Luuk, jij mag ook niet met aardappelen gooien.’

‘Die kinderen gooien omdat jij erover klaagde.’

‘Ik zei alleen dat je het zout was vergeten. Ik ben de enige die ze op heeft.’

‘Ik eet geen aardappelen meer. Ik wil afvallen, anders pas ik niet in mijn feestjurk.’

‘Welke feestjurk?’

‘Jij luistert niet. De feestjurk die ik ga dragen op de bruiloft.’

‘Marie-Louise, zie je dat? Boris eet nu alle aardappelen op.’
‘Nou, dan krijgt hij in ieder geval niet te veel zout naar binnen. Ik ben het zout niet vergeten. Maar jij bent het eten van je moeder gewend, die doet overal een handvol zout in.’
‘Waarom loopt Boris op drie poten?’
‘Daan is over zijn poot gereden met de trapauto en de worst is op.’
‘Moeten we dan niet naar de dierenarts?’
‘Nee, daar ben ik pas geweest, weet je nog? Toen Daan een kraal in Boris zijn neus had geduwd.’
‘Maar nu heeft hij toch iets nieuws.’
‘Boris heeft niets, hij stelt zich aan en jij trouwens ook.’
‘Lieve schat, wat heb ik nou gedaan?’
‘Jij zit te klagen over de aardappelen.’

MISTER TIPS

Vaag herinner ik me de oude vrouw nog. Ik zorgde voor haar zoals het een goede kater betaamt.

Vaak ging ik op de piano liggen en dan speelde zij een muziekstuk voor mij. Soms speelde ze de Mister Tips cantate. Dan gingen haar vingers vlug over de toetsen. Maar meestal speelde ze rustige muziek. Als zij *Für Elise* speelde, begon ik altijd luid te spinnen. Dat vond ze erg leuk, dan kriebelde ze onder mijn kin en zei: ‘Ik had je Mozart moeten noemen, Mister Tips.’

Ze had me Mister Tips genoemd omdat ik een tipje wit heb op mijn staart. Voor de rest ben ik helemaal zwart.

Nu zorg ik voor Lonneke, zij speelt geen piano, ze speelt met muizen. Best vermoeiend. De muizen gooit ze weg en ze verwacht van mij dat ik ze dan terug kom brengen.

Soms is ze de muizen kwijt en dan kijkt ze me aan en vraagt: ‘Wil je de muis zoeken Mister Tips?’

Waarom bergt ze de muizen niet op een vaste plaats op, vraag ik me af. Soms denk ik ook: ‘Ik heb ze niet kwijt gemaakt. Zoek ze zelf.’

Maar dan kijkt ze me met die grote bruine ogen aan en zegt: ‘Alsje-blijft Mister Tips, waar is de muis?’

FIETSTOCHT 1: MUSEUMTOCHT VINCENT VAN GOGH

Fietstocht van 26 km. Op deze museumtocht fietst U van het ouderlijk huis van Vincent van Gogh naar het Noord-Brabants museum. Onderweg komt U ook andere musea tegen. Terugfietsend door het Bossche Broek en via verrassende wegen ziet U het huis waar Vincent's tantes woonden en de begraafplaats waar zijn oom en tante begraven liggen. U begint en eindigt bij de kerk waar Vincents vader dominee was.

Fragment boek:

'Je zou ook kunnen trouwen in het Zwanenbroederhuis of het Noord-Brabants museum, beiden in 's Hertogenbosch.'

Ouderlijk huis Vincent van Gogh

Startpunt achterkant van de Oude kerk in Helvoirt, Torenstraat.

De 'Oude Kerk' van Helvoirt wordt in 1192 als houten kapel gebouwd. In de 13e eeuw rond 1250 wordt de kerk uit steen opgetrokken in een driebeukige kerk in Romaanse stijl.

Aan achterkant van de kerk en overkant van de Torenstraat staat een wit huis met huisnummer 47. Hier woonde de vader van Vincent van Gogh in de tijd dat hij dominee was in Helvoirt. In februari 1871 werd de vader van Vincent predikant in Helvoirt, hij was dat tot 1875. In de kerk ligt nog de Statenbijbel die hij aan de kerk schonk.

▸ We fietsen in de richting dat de huisnummers aflopen.

Op nummer 45 bevindt zich Jagtlust.

Dit huis is in 1781 gebouwd. Extra bijzonder is het aan de overkant van de Torenstraat gelegen parkje. De naam daarvan is Overtuin. Van oorsprong behoorde deze Overtuin tot Jagtlust een buitenplaats gebouwd door Reinier Henrick van Kuffeler op de restanten van een veel ouder huis. In monumententermen heet Jagtlust een buitenplaats. Kuffeler stamde uit een oud en zeer rijk Amsterdams geslacht. Ook zijn vrouw zat goed in de slappe was. Dat dit Amsterdams echtpaar in Helvoirt een buitenplaats stichtte was niet zo vreemd omdat twee zussen van haar in de omgeving woonden, namelijk op kasteel Zwijsbergen en op kasteel Maurick.

› **De Torenstraat gaat na de spoorweg over in de Helvoitse straat.**

Na 1,6 kilometer ziet u aan uw linkerkant Kasteel Zwijnsbergen.

De kelders, met rib- en tongewelven, stammen uit de 15e eeuw. De zeskantige toren is 16e-eeuws (omstreeks 1552). Ze bevat vijf torenkamers. Het hoofdgebouw in de huidige vorm met trapgevels stamt uit de 17e eeuw, maar de grondslag hiervoor werd in de 15e eeuw gelegd. In 1817 vond een ingrijpende verbouwing plaats waarbij het versterkte karakter van het kasteel is verdwenen. Wel werden er stucplafonds en fraai bewerkte schoorstenen aangebracht. Ook werd toen de tuin aangelegd door David Zocher. De portierswoning werd in 1847 gebouwd. Het is mooi wandelen over het landgoed van het kasteel.

› **U vervolgt het fietspad, de kasteelbrug gaat over de Zandleij. De Helvoitse straat wordt hier Nieuwkuijkseweg.**

Op nummer 17A ziet u een oude boerderij met de naam Guldenberg.

De naam Guldenberg komt doordat karren die niet de berg opkonden voor een gulden werden geholpen.

› **Ga RA op de kruising bij KP 83, Loonse Baan naar KP 27.**

› **Aan het eind van het fietspad steekt U schuin naar rechts over en volgt U het fietspad langs de waterplas de IJzeren Man. Het fietspad begint naast de Broekleij.**

De plas **IJzeren Man** is genoemd naar de stoombaggermolen die hem groef. Het zand werd gebruikt voor de stadsophoging van de wijk Het Zand bij het station in 's-Hertogenbosch.

› **Als U een ijzeren hek tegenkomt, volgt U het ijzeren hek van het natuurbad De IJzeren Man tot de hoofdingang.**

› **Ga LA bij de hoofdingang en RA bij einde fietspad.**

› **Bij KP 60 ga LA naar KP 24, Lunettenlaan.**

Aan u linkerkant ziet u halverwege het geniemuseum. Dit museum is zeker een bezoek waard. Open: di, wo, do, vr van 10.00 tot 16.00 u uur. Op deze weg komt u achtereenvolgens tegen: het Molukkenkamp, de gevangenis en Kamp Vught. Ook kamp Vught is een bezoek waard. Openingstijden: 10 tot 17.00 uur, ma t/m vr. In de wintermaanden maandagsgesloten. In het weekeinde open van 12.00-17.00 uur.

› **Ga de brug over van het Drongelens kanaal en ga RA bij KP 24 naar KP 22 > KP 21.**

› **Bij KP 21 ga RD en als het fietspad een bocht naar links maakt ga RA de fietstunnel in.**

› **Einde fietstunnel RA, fietspad blijven volgen, de brug over tot 1e stoplicht.**

› **Steek weg over en ga RD fietspad en 1e weg LA.**

› **Ga RA 1e weg, Vughterstraat.**

› **Ga LA weg oversteken ga RD fietspad en 1e weg LA,**

› **Ga RA 1e weg, Vughterstraat.**